

est cū aliq̄ laudabili ḡditiōe vt p̄z illis q̄ no
luit sua expendere nec aliena accipe pdigali
tar̄ aut inordinatio puenit cū ḡditiōe vitu
pabili. vñ t̄ pdigalitatē attribui⁹ itēperat
boib̄ vt phus dicit i 4° ethicor. q̄ pdigali
tas ē grauius pctn q̄ auaricia. P. Dau
dentia p̄cipua ē inf̄ morales vtutes vt s̄ habi
tū ē. s̄ pdigalitas magis opponit prudētie
q̄ auaricia: dī. n. p̄. 2. Thelaur⁹ desiderabi
lis t̄ oleū in hitaculo iusti t̄ iprudēs bō dis
sipabit illud. t̄ phus dicit i 4° ethicor q̄ ini
piet̄ ē supabūdā dare t̄ no accipe. q̄ pdiga
litas ē grauius pctn q̄ auaricia. P. 3. est
q̄ phus dicit i 4° ethicor q̄ pdigus multū
videt melior illiberali. P. 4. dicēdū q̄ pdiga
litas s̄m se ɔsiderata min⁹ pctn ē q̄ auaricia
t̄ hoc triplici rōne. p̄ qdē qa auaricia magis
differt a vtute opposita: magis. n. ad libalem
ptinet dare i q̄ supabūdāt pdigus: q̄ accipe
ve retinere i quo supabūdāt auar. 2. ga pro
digus ē multis vtilis q̄ dat auar aut nulli
s̄ nec sibi ip̄i vt dī i 4° ethicor. 3. q̄ pdigali
tas ē facile sanabil. t̄ q̄ h̄ q̄ declinat ad eta
tē senectutis q̄ ē ūria pdigalitati. t̄ phoc q̄ p
uenit ad egestatē de facili dū multa iutiliter
cōsumit t̄ sic paup factus nō pōt i dādo sup
abundare. t̄ etiā ga de facili pducit ad virtu
tem p̄p̄t filiūdine quā habet ad ipsā. s̄ au
rus nō de facili sanat rōne s̄ dicta. Ad p̄
mū q̄ dicēdū q̄ differētia pdigi t̄ auari non
attēdūt s̄m h̄ q̄ ē peccare i seip̄su t̄ i alium
nā pdig⁹ peccat i seip̄su dū bōa sua cōsumit
vñ viue debet. peccat etiā i alterū cōsumēdo
bona er ḡb̄ alys dberet prouidere. t̄ p̄cipue
h̄ apparet i clericis q̄ s̄t dī p̄satores bono
rum ecclie q̄ s̄t paupe⁹ q̄s defraudat pdige
expēdēdo. s̄t etiā auar⁹ peccat i alios inq̄
tū defici⁹ dātiōib⁹. peccat t̄ seip̄su inq̄tū d̄
ficit i sūptibus. Cū dī Ecclastes. 6. Vir cui
de⁹ dedit diuitias nec tribuit ei potestatem
vt comedat ex cīs. s̄t i h̄ supabūdāt prodi
gus: ga sic sibi t̄ qbusdā alys nocet q̄ t̄ ali
gbus pdest. auar⁹ aut nec alys nec sibi pdest
ga n̄ audet vti etiā ad suā vtilitatē bōis suis
Ad secūdū dicēdū q̄ cū de diuitias coīt lo
gn̄ ur: iudicam⁹ d̄ eis s̄m p̄p̄a rōne ip̄az sic
circa pdigalitatē attēdim⁹ q̄ supflue cōsumit
diuitias. circa auariciā vñ q̄ supflue eas re
tinet. q̄ at q̄ p̄p̄ itēp̄atiā supflue cōsumat
h̄ i noiat sumul pctā multa. q̄i t̄ tales pdigi
s̄t peiores vt dī 4° ethicor. q̄ aut illibalis

flue attar⁹ abstineat ab accipiēdis alienis: et
si i se laudabile videat: t̄i ex cā p̄p̄ quā faē
vitupabile ē dū iō nō vult ab alib⁹ accipe ne
cogaf alib⁹ dare. Ad tertū dicēdū q̄ oia
vitia prudentie opponit⁹: sicut t̄ oēs vtutes
a prudētia dirigit. t̄ iō vitii ex hoc ipso q̄
opponit⁹ soli prudentie leuius reputat

Einde consi

drādū ē de epicheia. Circa
quā q̄runt ouo. p̄ vtrū epi
cheia sit virtus. 2° virtus sit
pars iusticie.

Ad primū sic proce

dit. Videſ q̄ epicheia nō sit virtus. Nulla. n
vtus aſtert alia vtute. s̄ epicheia aſtert alia
vtute: ga t̄ tollit id qd̄ iſtū ē ſim legē. t̄ op
poni videſ ſeueritati. q̄ epicheia nō ē virtus
P. Aug. dicit i li⁹ de vera religione. In iſt
tpalib⁹ legib⁹ q̄q̄ ſi his boies iudicēt cū eis
iſtituit. t̄i cū fuerint iſtitute t̄ firmate non
licebit iudici de iſtis iudicare. ſi ſcd̄ in iſtas
ſi epiches videſ iudicare de lege q̄i eam eſti
mat nō eē ſeruādā i aliquo caſu. q̄ epicheia
magis ē vitii q̄ virtus. P. Ad epicheiam
videſ ptinere vt attēdat ad iſtētē legiſta
toris vt phs dicit i 4° ethicor. ſi iſtētē ſtētē
nem legiſtatoris ad ſolū p̄cipē ptinet: vñ i
perator dicit i cod. ce de legibus t̄ d̄ iſtitutio
ne p̄cipū. In egiatē iuſq̄ iſtētē iuſp̄itā iuſp̄itā
tationē nobis ſolū t̄ oportet t̄ licet iſtētē. q̄
actus epicheiae ē illicit. q̄ epicheia nō ē virtus

P. h̄ ē q̄ phus i 5° ethicor ponit eā vtute.
P. dicēdū q̄ ſicut ſi dicit ſi de legibus
ageret: ga huani ac⁹ de qbus leges dānt in
ſingularib⁹ ſtingētib⁹ iſtitut⁹ q̄ iſtitutis mōis
variari p̄t: nō ſuit poſſibile aliquā regulā le
gis iſtituit q̄ i nullo caſu deficeret. ſi legiſtato
res attēdūt ad id qd̄ i plurib⁹ accidūt ſim hoc
legē ſerētes: quā t̄i i alib⁹ caſib⁹ ſuare ē ſi
eq̄litatē iusticie. t̄ ſi cōe bonū qd̄ lex ſtēt.
ſicut lex iſtituit q̄ depositia reddat: ga h̄ vt
in plurib⁹ iſtū ē. cōtigit t̄i aliq̄n ēē nociuuſ
puta ſi furiosus d̄poſuit gladiu t̄ eū ſpoſcat
dū ē i furia. vel ſi aliq̄s ſpoſcat depositū ad
p̄tē iugnatōe. i his q̄ ſi libis caſib⁹ malū
ē ſeq̄ legē poſta. bonū ē aut p̄termiſſis ſib⁹
legis ſeq̄ id qd̄ poſcit iusticie rō t̄ cois vili
tas. t̄ ad hoc ordinaſ epicheia q̄ apud nos di
citur equitas. vnde p̄z q̄ epicheia eſt virtus

Ad primū ḡ dicēdū q̄ epiches non deserit iustū simpliciter; s̄ iustū q̄ ē lege definita tū nec etiā opponit seueritati q̄ legē vītatez legis i q̄bus oportet. seḡ at v̄ba legis i quib⁹ nō oportet vītiosū ē. **U**nī dī i codice d̄ legib⁹ et̄ stitutioz p̄ncipū. **N**ō dubiū ē i legē cōmittere eū q̄ v̄ba legis ampler⁹ legnūt volūtātē. **A**d secūdū dicēdū q̄ ille de lege iudicat q̄ dicit eā nō eē bene posītā. q̄ v̄o dīc v̄ba legis nō eē i hoc casu seruāda: non iudi cat d̄ lege s̄ de aliq̄ negocio p̄ticulari q̄d occurrat. **A**d tītū dicēdū q̄ int̄p̄atio locū habet i dubiis i q̄bus nō licet absq̄ definitiōne p̄ncipis a v̄bis legis recedere: s̄ i māi festis nō ē opus interpretatiōe s̄ executiōe.

Ad secundū sic pro

cedit. **V**idef q̄ epicheia nō sit pars iusticie. Ut. n. ex s̄ dictis p̄ duplex ē iusticia. una p̄ticularis: alia legalis. s̄ epicheia n̄ ē pars iusticie p̄ticularis: q̄a se extendit ad oēs virtutes sicut i iusticia legalis. filiū etiā nō ē ps iusticie legalis: quia op̄at p̄ter id q̄d lege posituz ē. ḡ videf q̄ epicheia nō sit ps iusticie. **P**. Virtus p̄ncipalior nō assiḡt virtuti minus p̄ncipali vt ps: cardinalibus. n. v̄tutibus q̄si p̄ncipalibus assignātur secūdarie v̄tutes vt partes. s̄ epicheia videf esse p̄ncipalior vt q̄ iusticia vt ipsū nomē sonat: dicitur. n. ab epi q̄d ē supra et̄ chayon q̄d ē iustū. ḡ epicheia nō ē ps iusticie. **P**. **V**idef q̄ epicheia sit idē q̄d modestia. nā aplūs ad Phil. 4. dicit. Modestia vestra nota sit oībus hoīb⁹. i greco habeat epicheia. s̄ fīm Tulliū modestia ē ps tēperātē. ḡ epicheia non est ps iusticie. **H**z h̄ ē q̄d p̄bus dīc i s̄. ethicoz q̄ epicheia ē q̄dā iustū. **R** dicēdū q̄ sicut s̄ dictū ē: virtus aliqua triplice h̄z partē. s. partē sub lectiū: p̄te integralē: et partē potentialem. Pars aut̄ subiectiū ē d̄ qua essentialiē p̄di cā totū. et ē minus. q̄d quidē d̄tingit dupl̄citer. q̄nq̄. n. aliḡd p̄dicat de plurib⁹ fīm vñā rōnē: sicut aīal de equo et boue. q̄nq̄ autē p̄ dicat fīm p̄bus et posterius: sicut ens p̄dicat de suba et accēte. epicheia ḡ ē ps iusticie cōiter dicit tāq̄ iusticia q̄dā exīs vt p̄bus dīc i s̄. ethicoz. vñ p̄z q̄ epicheia ē ps subiectiū iusticie. et de ea iusticia dicit p̄ prius q̄d de legali. nā legalis iusticia dirigīt fīm epicheia. vñ epicheia ē q̄si superior regula h̄tauor ac tuū. **A**d primū ḡ dicēdū q̄ epicheia corre

spondet p̄prie iusticie legali. et quodāmō cōtineſ sub ea. et quodāmō excedit ea. **S**i. n. iusticia legalis dicat q̄ obtēperet legi siue q̄tū ad v̄ba legis siue q̄tū ad int̄ētōne legislatoris q̄ portioz ē: sic epicheia ē ps portioz legalis iusticie. **S**i v̄o iusticia legalis dicat solū q̄ ob tēperet legi fīm v̄ba legis: sic epicheia nō ē ps legalis iusticie: s̄ ē ps iusticie coiter dicte diuīsa h̄ iusticiā legalē sicut excedēs ipsam.

Ad secūdū dicēdū q̄ sicut p̄bus dīc i s̄. ethicoz epicheia ē melior: q̄dā iusticia. s. lega li q̄ obstat v̄ba legis: q̄a tñ et̄ ipsa ē iusticia q̄ d̄: oī ē melior oī iusticia. **A**d tītū dicēdū q̄ ad epicheia p̄tinz aliḡd moderari. s. ob seruātiā v̄bor̄ legis. s̄ modestia q̄ ponit ps tp̄partie moderat ext̄ioz hoīs vit̄i: puta i in cessu vel habitu uel alijs b̄mōi. p̄t tñ eē q̄ nomen epicheia apud grecos p̄ quādā s̄lītu dinē trāsser̄ ad oēs moderationes.

Inde oside

Drandū ē de dono correspōdente iusticie. s. de pietate. Circa hoc querūl̄ dno. **F** vtrū sit donū sp̄us sci. **2°** qd̄ i b̄titūdīnibus et̄ fructib⁹ ei correspōdeat

Ad primū sic proce

dis. **V**idef q̄ pietas nō sit donū. **D**ona. n. a v̄tutibus differunt vt s̄ habitū ē. s̄ pietas est q̄ dam virt⁹ vt s̄ dictū ē. ḡ pietas nō est donū. **P**. **D**ona excellētiora sit v̄tutib⁹: maxie moralib⁹ vt s̄ habitū ē. s̄ int̄ p̄tes iusticie religio ē potioz pietate. ḡ si aliqua ps iusticie d̄ beatponi donū. videf q̄ magis religio debeat esse donū q̄ pietas. **P**. **D**ona manent iū p̄tia et actus donoz vt s̄ habitū ē. s̄ ac̄l̄ p̄tia tis nō p̄t manere iū patria: dicit. n. Greg. p̄ moral. q̄ pietas cordis viscera mīe opib⁹ replet. et sic nō erit iū p̄tia v̄bi nulla erit miseria ḡ pietas nō ē donū. **H**z h̄ ē q̄ V̄fa. xi. ponit int̄ dona. **R** dicēdū q̄ sicut s̄ dictū ē: dona sp̄us sci sūt q̄dā habituāles aīe dispositiōes q̄bus ē p̄mpte mobilis a sp̄u scō. **I**ncetera at̄ monet nos sp̄us sciū ad h̄ et̄ affec̄tū quēdā filialem habeām̄ ad deū: fīm illō. **R** o. 8. Accepistis sp̄us sciū adoptiōis filiorum: i q̄ claimamus abba pater. et ga ad p̄ieratē p̄rie p̄tinet off. ciū et cultū p̄tī exhibē: oīseq̄n̄ ē q̄ pietas fīm quā cultū et officiū exhibem̄ deo ut p̄prie iusticiū sp̄us sciū sit sp̄us sciū donū